

при изворитѣ на Струма — *ἔρημον ὄρος* [пуста планина] при изворитѣ у Тукидида.

Въ срѣда на 15/27 априль сутринята станахме следъ 3 часа. Нощна разходка, движение въ селото, стѣкмяване на колитѣ. Михме се въ Струма и пихме Morgentrunk отъ струмска вода. На 5 ч. трѣгнахме, разсѣмваше се. За 3½ ч. бѣхме въ София. Растителността е напреднала. При строещия се мостъ чудно шопско хоро отъ близкитѣ села. Тукъ, въ София, въ срѣда следъ праздниците е голѣмъ празникъ — много софиянки излизатъ на вѣнъ, въ кожуси и парадно облѣчени. Любопитенъ бѣхъ да ли князътъ е пристигналъ — нѣма го още тукъ.

Въ София намѣрихъ писма отъ кжщи и писма отъ Гебауера — искатъ да повдигнатъ въпроса за моето повикване, щомъ като се събере чешкиятъ професорски съветъ, преди свѣршването на тази учебна година. Съобщението ми направи въ тази минута чудно впечатление; бѣхъ пакъ вѣнъ изъ страната, видѣхъ покрайнини и хора, получихъ толкова горещи изрази на симпатия къмъ моята личностъ въ манастира, въ Дупница и по пжтя, чувствувахъ *attachement* [привързаностъ] къмъ себе си и своята привързаностъ къмъ страната . . .

Пжтуването повече ме измори, отколкото да ме опрѣсни. Цѣлата зима прекарахъ повечето въ стаята си, излизайки твърде рѣдко. Напоследъкъ пѣкъ цѣлъ месецъ стояхъ боленъ въ кжщи. И ето отведнажъ излѣзохъ на планински пролѣтенъ въздухъ; силно изтощение, отвикналъ отъ езда на конь. Бѣхъ нѣколко дена съвършено като омаянъ. Отъ горе на всичко това развалихъ си по пжтя стомаха, може би, отъ тежката калугерска храна. Излишно било да бързамъ да се връщамъ. Днесъ въ канцеларията не се работи почти нищо. Вацовъ дори и не е пристигналъ.

28/16 априль, четвъртъкъ. Подиръ пладне на 5 часа пристигна князътъ. Бурно и дъждовно време. Чакахме въ двореца. Нѣколко стотинъ хора стоятъ предъ двореца. Съвършено сж окаляни, особено тетовираниятъ Стоиловъ, обаче бѣха весели. Князътъ веднага прие министритѣ и Мелетия. Следъ малко отидохъ у Стоилова въ кжщи. Разправа за пжтуването, за Петроградъ, Берлинъ, Дармщатъ и Виена. — Презъ нощта писахъ на баща си за нашия излетъ презъ праздниците.

29/17 априль, петѣкъ. Княжески празникъ, годишниятъ день (вториятъ) на избора му. На 11 ч. имаше литургия, князътъ присѣствуваше. Сжщевременно бѣше и рождениятъ день на покойния царъ, всички бѣхме съ бѣли восъчни свѣщи, които по срѣдата на службата магнахме; и скръбъ и радостъ на едно мѣсто. Подиръ пладне отидохъ у Са-